

SJEFSSKIFTE I NORBATT

Onsdag 28 mars ble oberst Backer overrakt FN-flagget av generalmajor Erskine, sjefen for UNIFIL. Dette markerte sjefsskifte i NORBATT og samtidig overgangen til en ny kontingent.

To avdelinger med tilsammen 120 soldater var opmarsjert på Ebel Es Saqi Stadion, der sjefsskifte fant sted. UNIFIL-sjefen inspiserte de to avdelingene, en fra NORBATT II og en av den nye kontingenten som nå har tatt over.

I en kort tale til soldatene takket general Erskine for den innsatsen NORBATT II har gjort under sin

halvårstjeneste her i Syd-Libanon. — Dere har bidratt til å gjøre dette området tryggere å leve i, og med det også gitt sivilbefolkningen her hjelp til å leve. Dere tar med hjem ulike erfaringer, noen gode, andre mindre gode. Men jeg håper disse erfaringene kan være til hjelp for dere senere, sa general Erskine og overbrakte en takk og gode ønsker til oberst Hunstad og de andre som har tjenestegjort i NORBATT II, samtidig som har uttrykt håp om at ingen ville se på halvåret i FN's tjeneste som bortkastet tid.

Den norske FN-beredskapssstyrkens flagg, som ble gitt som gave i 1967 av tre barn på Dal i Eidsvoll, ble så overlevert general Erskine av sjefen for NORBATT II, oberst Hunstad — og fra UNIFIL — sjefen hånd ble det overrakt oberst Backer.

Etter seremonien på Stadion var det en enkelt mottagelse i befalets fritidsmesse der oberst Hunstad ble overrakt et

våpenskjold med flaggene til alle UNIFIL's bataljoner som gave og takk for sin innsats i UNIFIL.

— Jeg vil ønske oberst Backer og alle offiserer og menn i NORBATT III velkommen til FN-tjenesten i Libanon. Det er mitt håp om at dere vil bli preget av den samme ånd som har vært i denne kontingenten, og at dere fører videre den gode jobben som har vært gjort.

STRID OG TILLITSMENN

Både befal og menige som har vært i kontakt i med tillitsmannsordningen i Forsvaret vet at det kan oppstå strid mellom "partene". Det spørres likevel om ikke striden som oppstod under KP A's tillitsmannsmøte tirsdag 17. april er enestående i tillitsmannsordningens historie.

Under møtet fikk man melding om at en av kompaniets poster lå farlig nær treffene fra den kristne milits' stridsvogner.

Kompanisjef Hellström ble kalt til sine plikter, og møtet måtte selyfølgelig avbrytes.

For egen regning vil vi tilføye at meningsutveksling kan være sunt nok, men slike former for strid i tillitsmannsmøtene kan vi godt unnvære. Det hører ellers med til historien at "striden" gikk godt, og tillitsmannssakene som ble utsatt, er vi overbevist om at Kompani A ordner opp i på et mer beleilig tidspunkt.

TROLIG SISTE SAMLENUMMER

For dere som måtte ønske å ha dette og de kommende nummer av Blue Beret som et minne fra tjenesten i UNIFIL, bør heretter sørge for å ta vare på hvert enkelt nummer som kommer ut, ca. en gang

pr. måned.

Det er av økonomiske årsaker nemlig lite trolig at det ved skiftet fra 3. til 4. kontingent vil være mulig å utgi noe samlenummer, slik som for en måned siden.

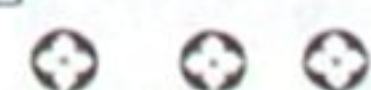

Oberst Zacharias Backer mottar FN-flagget av øverstkommanderende for UNIFIL, generalmajor Emanuel Erskine. I midten avtroppende sjef for NORBATT II, oberst Kjell Hunstad.

SAQI'S BLAEESEENSEMBLE

Søndag 15. april fikk 18 mann, men flere er knatrende skuddsalver "fra velkommen i laget. S — 1, periferien" konkurranse med major Olsen, er dirigent, og hornmusikk fra Ebel es Saqi, de første øvelsene tyder på at Det var hormorkesteret i orkesteret kan mer enn "Ja, byen som startet sin vi elsker" når nasjonaldagen øvingsvirksomhet. nærmer seg.

Foreløbig teller orkesteret

ordnede forhold, men ikke gledesløs tjeneste

– Det er ikke i mine tanker å innføre noe "redselsregime" i Norbatt III. Jeg vil ha ordnede forhold, med dette er ikke ensbetydende med at tjenesten og tiden her i Sør-Libanon skal bli gledesløs for mannskaper og befal. Meningen er å få satt virksomhetene i fritiden inn i et sosialt system som vi alle kan ha glede av og at vi spares for unødige problemer og farlige situasjoner. Disse ordene kommer fra BN-sjef oberst Zacharias Backer, på henvendelse fra Blue Beret. Det var særlig etter bataljonsordre nr. 7, som i stor grad omhandlet disiplin og omgang med alkohol, at Blue Beret's redaksjon fikk en rekke henvendelser med spørsmål om hva vi nå har i vente?

– En 14 dagers "alkoholfri sone" etter rotasjonen er noe som ble besluttet for lenge siden. Vi skal være klar over at blant annet selve rotasjonen med utskifting av hovedstyrken er en meget kritisk fase rent operasjonsmessig. Vi skal samtidig ha i minne at vi ikke befinner oss i fredlige Norge, men i en del av verden med

helt andre forhold.

– De samme restriksjoner gjelder ikke i de andre norske avdelinger i UNIFIL. Hva er forskjellen?

– Forskjellen er at vi utgjør en bataljon med full stående beredskap, mens de andre enhetene er mer service-pregede avdelinger. Vi utfører væpnet tjeneste, og store deler av styrken er ute på patrulletjeneste hver eneste natt.

Når det gjelder ordet restriksjoner, vil jeg forøvrig ikke uten videre godta dette, noe som forhåpentlig vil bli synbart når "kranene åpnes". Det vi skal ha som siktemål er å vise måtehold, vise ansvar overfor bataljonen og tjenesten, kamerater og ikke minst seg selv. Vi vet av erfaring at det straks kan oppstå situasjoner innen Norbatts område, og et absolutt minimumskrav må da være at enhver i det minste ikke representerer noe beredskapsmessig problem.

– Dine intensjoner er å integrere befal og mannskaper i troppsvise begrenset antall messer med skjenkerett. Er du ikke redd for at det da vil

kunne bli en slags klikkmentalitet?

– Nei, snarere tvert imot. Når de som skal jobbe sammen når det virkelig står på også kan sveises sammen til enheter i fritiden, er ingen ting bedre enn dette.

– Dette med alkohol og ikke alkohol er om dagen et stort diskusjonstema, og mange ser en viss mann på veggen med strenge kontrolltiltak og en slaks "onkel-mentalitet". Din kommentar til dette?

– For det første er alt snakk om alkohol og restriksjoner etter min oppfatning helt overdrevet, og

fortjener ikke en såpass sentral plass i diskusjonen. Vi skal i første rekke satse på utvikle et trivelig miljø med positive og attraktive fritidstilbud. Dette å samles i baren over en öl eller en drink, er bare en brikke i å skape et hyggelig miljø. Men det skal også være full anledning for de som ønsker å samles til hyggelig samvær i et alkoholfritt miljø, og til dette formål skal tidligere blant annet "Ludvig's Bar" tas i bruk. Alt i alt er mitt håp at vi rundt om på de utpekte steder skal få det så hyggelig at få vil finne noen glede i å sitte på forlegningene og "pjalle" for seg selv. Men vi har alle et ansvar for hverandre, mannskaper som befal, og jeg tror de aller fleste vil være seg dette ansvar bevisst. Om de få som måtte falle utenom og ikke klare å kontrollere sitt forhold til det sterke, er det bare å si at disse ikke hører hjemme i Norbatt med de oppgaver vi er satt her for å løse, sier oberst Backer.

(NB. Dette intervju er skrevet bare en uke etter rotasjonen, og dermed i den perioden da Norbatt III fortsatt var "törrlagt".)

fotballturnering i vente

Snart skal fotballen begynne å rulle i NORBATT's kompanier. Idrettsoffiser Terje Abrahamsen forteller at det er meningen å starte en turnering mellom troppene, for senere å ta ut et kompanilag. Dette er kompanienes ansvar, men idrettsoffiseren vil koordinere bruken av fotballbanen i Ebel es Saqi.

Men fotballen ruller lenger

enn som så. Det er meningen å ta ut et bataljonslag som kan spille mot andre lands soldater. Dette har vært gjort før. Blant annet har det vært spilt vennskapskamp mot NEPBATT, og mot sivile israelske lag.

Foreløbig er dette på planleggingsstadiet, men NORBATT's aktive idrettsoffiser håper på positiv reaksjon rundt i krompaniene.

medaljer til Nepbatt

Fredag 16. mars var dagen for medaljeparade hos våre granner i vest, nemlig Nepbatt. Etter en feiende flott parade med tilhørende horn – og sekkepipemusikk, var det klart for utdeling av FN-medaljen, noe generalmajor Emanuel Erskine

og troppssjefene stod for. Etter en varm og berømmende tale fra generalen gikk turen til Nepbatt's hovedkvarter, med påfølgende cocktail-party og spiseorige i beste nepalesisk still.

Generalmajor Emanuel Erskine deler ut medaljer og gratulerer med innsatsen Nepbatt på en utmerket måte har utført i UNIFIL.

KANINEDRIFTEN LEGGES OM

I dagene 23. – 25. april vil et utvalg fra Norge med kommandørkaptein Berg i spissen besøke avdelingene i den norske kontingenten, og det er kantinesystemet som skal settes under lupen. I forhold til 2. kontingent er det salget av kapitalvarer, og altså ikke forbruksvarer, som skal legges om.

Resultatet blir sansynligvis langt mindre beholdningen på PX-utsalgene, men med ustillingsvarer og bestillings-system. Hensikten bak disse tiltak, er etter hva Blue Beret erfarer å binde mindre kapital, kapital som er "død" all den tid kantineutsalgene ligger inne med store lagrer av kostbare gjenstander. Samtidig vil kassakreditten overfor myndigheten i Norge synke betraktelig pr. hode, i forhold til antallet tjenestegjørende i Libanon.

NYE MEDARBEIDERE

Siden siste nummer av Blue Beret, har redaksjonen fått to nye medarbeidere, nemlig presseass/korp Harald Stanghelle og foto-mørkeromsmann/korp Sören Seland.

I likhet med tidligere oppfordrer vi igjen alle medlemmer i den Norske FN-kontingenten om tips eller bidrag om aktuelt stoff, slik at dette fortsatt skal være vår helt spesielle field-paper.

Debattinnlegg mottas også med glede, men disse kan bli gjenstand for redigering i tråd med vanlig norsk presseskikk. Det er anledning til å skrive under pseudonym, men redaktøren skal kjenne navnet på innsenderen. Alt anonymt går rett i papirkurven, og vår adresse er fortsatt: Pressekontoret, Norbatt.

Red.

AVSKJED MED EBEL ES SAQI

Så var det tid for vemodig avskjed med sivilbefolkningen i Ebel Es Saqi. I et halvt år har samtaler, småtjenester og et og annet kaffebesøk med disse gjestfrie libaneserne stått dagsorden. Blitt en hyggelig rutine innimellom vakter og jobber her i byen.

Og avskjedsuken ble det mange vemodige avskjedsbesøk for norske soldater og befal. Tirsdag 27. mars var barna i Ebel Es Saqi invitert til sammenkomst i skolebygningen. Lysbilder fra Norge var skaffet til veie, og de ca 20 barna i alderen 3 til 13 gjorde store øyne mens

fenrik Nielsen og deres egen lærer forsøkte å fortelle om 17. mai-tog, vikingskip, Holmenkollrenn, brislingfiske og snørydding på Bergensbanen. Det siste var nok det vanskeligste å forklare.

Gjennom resten av kantineoverskuddet betalte

mannskaper og befal barneselskapet. Og som både rett og riktig er fantes det rikelige mengder av brus, kaker og papirhatter til å muntre opp selskapet. Dessuten fikk barna hver sin gave fra soldatene. Dukker, fotballer og biler stod høvt i kurs, men etter skolens ønske fikk barna også skrivebøker og bøker med arabiske eventyr.

Høyest på skolens ønskeliste stod imidlertid en skoleklokke, og etter overrekkelsen ble denne prøvering og funnet i orden.

Fenrik Nielsen avsluttet det lystige selskapet med å takke fra soldater og befal i Stabskompaniet. Og takken munnet ut i et ønske om at barna i Ebel es Saqi og andre steder i Libanon må få en bedre og tryggere fremtid enn de til nå har opplevd.

—Ja, ønsket vårt er at dere i fremtiden får muligheten til å leke like trygt som barna i det landet vi nå reiser tilbake til, var avskjedsordene fra de som nå er reist hjem etter seks måneder i Ebel Es Saqi. 3

Kongelig inspeksjon av 3.kontingent

Forberedelsene for 3. kontingent til den Norske FN-stryken i Libanon gikk helt etter programmet. Det var etter hva Blu Beret erfarer svært få som ikke slapp igjennom de ulike "nåløyer", og samtlige avdelingssjefer synes å være fornøyd med de nye strykene som nå har inntatt de norske avdelinger i UNIFIL.

Under treningen i Norge ble strykene inspisert av HKH Kronprins Harald, som interessert fulgte med i de hektiske forberedelsene.

Våre bilder er hentet fra Sessvoldmoen, der venstre Jan Bjerkebekk fra mannskapene fra KPB foretok Halden, Britt Brestrup fra innskyting av sine våpen, og Hönefoss og Werner Juel fra Kronprisen — sammen med Hamar som driver KP-sjef major Viggo Vang, "gjennomplivning" med følger med i treffsikkerheten. hjertemassasje.

Videre ble blant annet også mannskapene som lå i trening på Helgelandsmoen og Lahaugmoen inspisert, og vårt andre bilde er hentet fra sistnevnte sted. Her er det fra venstre Jan Bjerkebekk fra Halden, Britt Brestrup fra Hönefoss og Werner Juel fra Hamar som driver "gjennomplivning" med følger med i treffsikkerheten. hjertemassasje.

PI-TROPPEN UT AV SAQI

I løpet av perioden som Norbatt III skal tilbringe i Sør-Libanonen, vil det nok komme til å skje visse forandringer. Blant disse er etter det Blue Beret erfarer at PI-troppen skal flyttes ut av Ebel Es Saqi innen 15 mai.

OP-TÅRNENE SKAL SIKRES

Inntil nå har man vært temmelig ubeskyttet under vakttjenesten i OP-tårnene. Men i skrivende stund skal bestilte stålplater være underveis, og disse skal til en viss grad kunne beskytte mot splinter og lettere håndvåpen.

PREFABBENE "GROR OPP"

Prefabrikerte hus er i ferd med å gjøre seg gjeldende også i Norbatt. I det Norbatt III går inn i sin periode er to større prefabb's på plass i Tel Kvesi 4-3, og tre mindre er fordelt på postene 4-5B, 4-8 og 4-10

UTENLANDS- PROGRAMMET

N R K - utenlandsprogrammet sender døgnet rundt på kortbølgen, både nyheter, lokalnytt og andre programmer. Også for oss i FN-styrken er det mulig via en kortbølgemottaker å få inn programmet. Fra 4. mars til 5. mai er programmet som følger:

Tid GMT	Frekvens kHz	Meterbånd
1100-1230	21730	13
1300-1430	21730	13
1700-1830	15345	19
0500-0630	11850	25
0500-0630	15175	19

GMT er det samme som Zulu-tid, og man må legge til 2 timer for å få lokal libanesisk tid. (D.v.s. at 0500 GMT blir 0700 LLT.

gaza- veteraner møtes

Naqoura og Sanitetskompaniet kan virke som rene møteplassen for folk som har tjenestegjort i UNEF i Gaza, ja, for den saks skyld også innenfor andre FN-misjoner.

To av de vi møtte var gamle kjente fra Gaza, Jan Bjerkebeck og löytnant Reiermark. De møttes som henholdsvis korporal og sersjant i Gaza for 14 år siden, og er nå klare til å ta fatt på en ny FN-misjon.

Med det er mer som knytter disse to sammen enn en kontingent i Gaza. Begge må nemlig regnes til de desiderte FN-veteraner.

For å begynne med Reiermark, som til daglig er lensmannsbetjent i Bærum, så er dette hans sjette FN-tur. Det begynte med to kontingenter i Gaza i 64-65.

Fortsatte med FN-arbeid i Jordan i 1967, i Biafra finner vi ham som sambandsmann året etter og han var en av de som ankom Libanon med første kontingent av NORMEDCOY. Og nå er han klar for sitt sjette FN-oppdrag, nå som adjutant.

Jan Bjerkebeck kom rett fra to år som kullkjører på Svalbard til Libanon. Det hevdes at han er en av dem som har lengst tjeneste bak seg i Gaza/Sinai. Første gang var under førstegangstjenesten i 1956. Etter noen års pause finner vi ham i hele seks kontingenter i årene 62 til 67, da DANOR ble kastet ut av Midt-Osten. Og nå er verkstedet i Naqoura Bjerkebecks arbeidsplass det kommende halvåret.

Fn-tjeneste er tydeligvis noe som gir mersmak.

filatelister —pass på!

Fra Andreas Larsen, Christian IV gate, 4000 Stavanger, har redaksjonen i Blue Beret mottatt et meget hyggelig brev, som vi her gjengir et utdrag av. Alle mannskaper i den norske UNIFIL-styrken, er kanskje ikke klar over hvilken verdi feltpost-stemplet og såkalte helsaker vil kunne ha i fremtiden — både for en selv og venner i Norge som er ivrige filatelister, så her er det bare å følge opp.

Larsen skriver blant annet:

“Som filatelist og da samler av norske og FN's frimerker m.m. har jeg allerede fra de første FN-soldater kom fra Oslo til Sör-Libanon også fått interesse for det filatelistiske materiale som er av interesse for meg. Jeg har den hele tid hatt kontakt (brevveksling med gutter nedenfra

Sör-Libanon og da først og fremst fra gutter her fra Rogaland.)

Når jeg skriver til Blue Beret så skyldes det at jeg ville tilråde Blue Beret å skrive litt om hva de postale forhold fra og til Norge kan være av interesse rent filatelistisk sett.

Der kan nemlig være gutter som er frimerkesamlere og som jeg tilråder å ta vare på disse filatelistiske helsaker (konvolutter og aerogrammer med det spesielle feltpoststemplet. Der var en god del av mannskapene i UNEF — DANOR-bataljonene som var i Midt-östen i årene 1956/67 hvor jeg også fikk etablert en slik kunngjøring om verdien av disse sakene (brev og spesielle aerogrammer) som de sendte hjem til sine i Norge.”

bibelturene starter mulig i slutten av mai

Også for mannskaper og befal i 3. kontingent skal det bli anledning til å komme seg på de meget populære bibelturene til Israel. Bataljonspresten, maj Harald Otto Aalvik, sier til BB at bussen som Norbatt er lovet en gang i juni, vil gjøre oppleggene enklere, og også billigere.

Men det tas likevel sikte på å starte de tre-dagers turene til “Det hellige land” allerede i siste halvdel av mai. Imidlertid vil man nå gjøre

seg uavhengig av å benytte turoperatör, noe som kan bety rimeligere priser. Siste bibel-tur i Norbatt II kom på vel \$100 pr. deltager, hotell og det hele inkludert.

I disse dager er Aalvik i gang med å “trække opp löypa”, og han lover at ikke noe av det viktigste skal uteglemmes: Selvsagt Jerusalem, Betlehem, Dødhavet med Masadafestningen, samt Genesaretsjøen og Nasaret nord i landet.

EGIAN MEDICAL CO.

Verkstedkompaniet i Tibnine:

de holder hjulene igang

– Vedlikeholdsproblemet på UNIFIL's bilpark blir stadig større og større. Tjenesten og veistandarden bilene er ute for sliter veldig på materiellet. I tillegg er det nok varierende kjørekunnskaper som gjør seg gjeldende.

Det er oberstløytnant Hans Henrik Haukås, ny sjef for Verkstedkompaniet (NORMAITCOY) som sier dette til Blue Beret.

– Hvordan var standarden da dere overtok i slutten av mars?

– Forholdvis bra, men som nevnt er vedlikeholdproblemet stort, og dette er nok et problem som vi vil merke mer og mer. Jeg kan jo også nevne at det er kommet en del nye kjøretøy og dette hjelper på situasjonen.

Det er 120 befal og mannskaper (av disse er 20 rekapper), som har ansvaret for alle UNIFIL's militære kjøretøyer, med unntak for de som har fransk utstyr. I tillegg til dette har de også spesialtropper som berging, reparasjonstropp, spesialtropp som har kjøleutstyr og aggregater som et par av sine arbeidsområder. Man er også oppsatt med delelagertropp

og sambandsverksted.

– Ja, innenfor kompaniet har vi grupper som arbeider med

Oberstløytnant Hans Henrik Haukås, 49 år, og med Hærens forsyningskommando som daglig tjenestested.

kjøle og fryseskap, strømaggregater og spesielle ting som f.eks. etablering av dusjanlegg. Vi har også ansvaret for forskjellige instrumenter som bataljonene bruker, – det gjelder lysforsterker, siktemidler og kikkerter. Men et minus på dette siste feltet har vært at vi har hatt for få kvalifiserte folk. Jeg kan jo også nevne at det hender vi får henvendelser fra de libanesiske

myndighetene om hjelp, sist søndag hjalp vi de med å trekke en veimaskin opp av grøften.

NORMAITCOY's statistikk forteller sitt tydelige språk om hektisk aktivitet. Kjøretøyverkstedet har behandlet 388 "tilfeller" siden starten, og 28 av disse er gjort på den første uken tredje kontingenten har vært i Tibnine. Det har vært 234 bergingsoppdrag (7 i kontingent 3). Spesialtropp har vært ute på 348 jobber (28 i kontingent 3), og det har vært foretatt 708 inspeksjoner. På det siste feltet holdt tredje kontingent

på med forberedelsene da vi besøkte Tibnine, og skulle mandag 9. ut til IRISHBATT for kjøretøyinspeksjon.

Og tilslutt tar vi med oberstløytnant Haukås' ord om det kompaniet han skal være sjef for det neste halvåret:

– Jeg har sjelden opplevd en så fin gjeng smalet på en gang. Bare det at hele 40 vil være med i til Nijmegenmarsjen, forteller vel litt om innstillingen i kompaniet.

Joda, NORMAITCOY vil nok fortsatt make å holde UNIFIL's kjøretøyer rullende.

En del av bilparken i Tibnine. En rekke av kjøretøyene er moden for kondemnering, mens Verkstedkompaniet etter beste emne forsøker å få de fleste av kjøretøyene "på hjul" igjen.

SE – ALT DETTE ER DITT

Det var nok ikke uten vemod at major Reidar Kjelstrup (til høyre) tok avsked med stabskompaniet i Norbatt II, idet han ga roret over i major Emil Finseth's hender under kontingentskiftet. Hva samtalen i deltall gikk ut på da dette bildet ble tatt, vites ikke med sikkerhet. Men overskriften skulle vel antyde hva Blue Berets redaksjon har lagt Kjelstrup i munnen.

FN-SOLDATENE I TIBNINE FORETREKKER Å BO I TELT!

— En stor prosent av soldatene her i NORMAINTCOY vil fortsette å bo i telt istedefor å flytte inn i de nye prefabrikerte brakke som nå er oppført! Tross alt er vi friere og har mer privatliv i telt med tre og fire soldater, enn om vi nå må flytte inn i brakker med ca ti på hvert rom.

Det er hovedtillitsmannen i Verkstedkompaniet, 22-årige Johannes Halland fra Førde, som sier dette til Blue Beret.

— Det skal nå avklares

med UNIFIL om vi kan bruke den ene av prefabrikebrakke til kantine og oppholdsrom, og vi må vel si at det er dette som står høyest på soldatenes ønskeliste akkurat nå.

To prefabrikerte brakker er nå oppført i Tibnine. Meningen er at disse skal benyttes til mannskapskaserne, men når vi får opplyst at det skal bo ca 20 soldater i hver brakke blir soldatenes ønske om fortsatt teltliv mer forståelig. Og pr idag er det

så vidt vi skjønner bare et fåtall som ønsker å flytte inn i brakke.

Ellers går det hårdnakkede rykter om at Verkstedkompaniet har UNIFIL's beste mat og kanskje fineste spisesal. Med "fruktbord", kjeks og kaffe tilgjengelig hele døgnet, om natten kan nøkkel lånes i vakteltet, er det vel ingen grunn til å klage på servicen.

Flere av soldatene vi snakket med i Tibnine gav

uttrykk for at de var positivt overrasket over forholdene i leiren.

— Ja, det er førsteinntrykket. Men det er jo vanskelig å si noe sikkert ennå. Vi har jo ikke fått samlet alle inntrykk, sier hovedtillitsmann Halland. Det blir ellers fortalt oss at soldatene i Verkstedkompaniet er preget av ønsket om å gjøre en god jobb, "gå-på" — humøret fornekter seg ikke — Og dette er en innstilling vi håper holder seg, sier hovedtillitsmannen.

Fritiden har mange av soldatene benyttet til å kikke på selve byen Tibnine. Den er svært lite krigsskadet og har ca 4000 innbyggere. Et par mindre serveringssteder finnes, der arabisk mat og öl står på menyen. Der blir det også anledning til å møte soldater fra IRISHBATT som har sitt hovedkvarter i byen.

Ryktet forteller oss at det aldri blir kastet en kork på et av disse serveringsstedene. Og årsaken er en uskyldig konkurranse mellom irere og nordmenn om hvem som får lengst lenke — selvfølgelig laget av korker. Ryktet sier også at nordmennene ligger hederlig plassert i konkurransen — uten at det har lyktes oss å få dette bekreftet.

Hovedtillitsmann Johannes Halland vil heller bo i teltleiren enn i de nye prefabrikerte husene vi skimter til til venstre. Her fotografert en tidlig morgenstund, og som bildet viser er det ikke bare sol og fint vær i Libanons fjellområder. Tåken kan ofte by på problemer — både for soldatene og fotografen.

NORBATT III'S FØRSTE MOUCHTARMÖTE

Kontakt med sivilbefolkningen har vært en viktig oppgave for de norske FN-styrkene. Tirsdag 10. april

var mouchtarene for byene innen NORBATT's ansvarsområde samlet til møte med ledelsen i

tredje kontigent.

Mouchtarene er bindeledd mellom de sentrale myndighetene og bybefolkningen, og praksis har vært at han var valgt av folket for en viss periode om gangen.

På det første møtet i vår kontigent var det viktige diskusjonsemner både fra NORBATT og representantene for sivilbefolkningens side. Vi kan jo bare nevne saker som registreringsliste over de sivile som bor i de forskjellige byene, NORBATT ønsker et husnummersystem for å ha bedre oversikt over bebodde og ubebodde hus, og det kom på møtet også frem

ønske om en oversikt over de gjetere og farmere som holder til i terrenget rundt "NORBATT-byene."

Men møtene med sivilbefolkningens representanter er ikke noen enveiskjøring fra NORBATT's side. Mouchtarene har også sine ønsker. På det første møtet ble det blant annet tatt opp spørsmål om rensking av et vannbasseng sør for Saqi og om elektrisitetsforsyningen til byen.

Begge deler spørsmål som NORBATT-ledelsen vil se nærmere på, og etter beste evne bistå sivilbefolkningen med å løse.

normedcoy i naqoura:

MER ENN SYKEHUSET

– Normedcoy er mer enn det sykehuset som mange forbinder oss med. Vi har en avdeling som forsyner hele UNIFIL med forskjellige typer sanitetsmateriell. Vi har ansvaret for hygienekontroll i UNIFIL's avdelinger, med inspeksjon av matrutiner, vann og kjøkken, og også insekts og skadedyrbekjempelse hører med. Og så har vi selvsagt sykehuset som har en sentral plass i vår virksomhet.

Det er oberstlöytnant Steindal, sjefen for NORMEDCOY i Naqoura, som forteller dette til Blue Beret.

Når det gjelder sykehuset ble dette opprettet som et norsk feltsykehus – i telt – da NORMEDCOY etablerte seg i månedskiftet april/mai ifjor. Først i oktober kom man inn i prefabrikerte hus. Nå er det bare kjøkken og messene som holder til i telt, men en hektisk byggevirkosomhet i Naqoura kan berette at teltilvaerelsen snart er slutt her også.

Sterkt sivilt innslag

Statistikken forteller om et meget sterkt sivilt besøksinnslag hos de norske sanitetsfolkene. Ofte er det kø utenfor porten når siestaen er over, og sivile blir mottatt Ja, opptil 60-70 sivile

har ventet på tur på en eneste dag.

I den tiden sykehuset har eksistert har det vært innlagt 705 fra UNIFIL's avdelinger og 87 sivile. 2670 FN-soldater har vært behandlet for mindre skader og sykdommer mot 2264 sivile. 52 sivile er blitt operert hos nordmennene i Naqoura, her er FN's del 138. Og hvis vi skal summere opp liggedagene kommer vi frem til tallet 4448 og det skal bli ca 18,5 døgn på hver pasient som har vært innom sykehuset.

Sanitetskompaniet har også et intimt samarbeid med den norske Helikoptervingen som er stasjonert på samme sted. Ikke tvil om at dette gode samarbeidet har reddet flere menneskeliv.

Byggeaktivitet og trivsel

Da vi besøkte Naqoura foregikk det en hektisk byggeaktivitet slik at om ikke alt for lenge skal alle aktiviteter foregå i prefabrikerte hus. Felles spisesal for mannskaper og befal er ferdig bygget, men innflytting er avhengig av bl. a. når kloakksystemet blir ferdig.

Av de 120 som er stasjonert i Sanitetskompaniet

er hele 38 rekapper og 16 av disse har vært med fra første kontingent. Og det skulle vel fortelle mer enn mange ord hva manskapene synes om tjenesten i Naqoura. Kanskje spiller det en viss rolle at folkene her, som de eneste av de norske i Libanon, har sjansen til en daglig forfriskende dukkert i et forholdvis rent Middelhav.

Kontakt med andre nasjoner

Både plasseringen og virksomheten fører til at Sanitetskompaniet har en utstrakt kontakt med folk fra de andre UNIFIL – avdelingene. Ofte er PX'en et svært så internasjonalt møtested – og det skulle tyde på bra vareutvalg. Fidji's hygienefolk har nylig vært der for å studere våre arbeidsmetoder. Og på grunn av den usikre transportsituasjonen er nederlandske ambulansfolk gjester hos nordmennene med en pansret ambulanse. Den dagen BB besøkte Naqoura var det også legemøte for hele UNIFIL, så ingen kan vel si at ikke det skulle være mulighet for å knytte internasjonale kontakter.

– Tilslutt vil jeg oppfordre de norske FN-soldatene til å være observant på det store væsketapet de vil oppleve nå

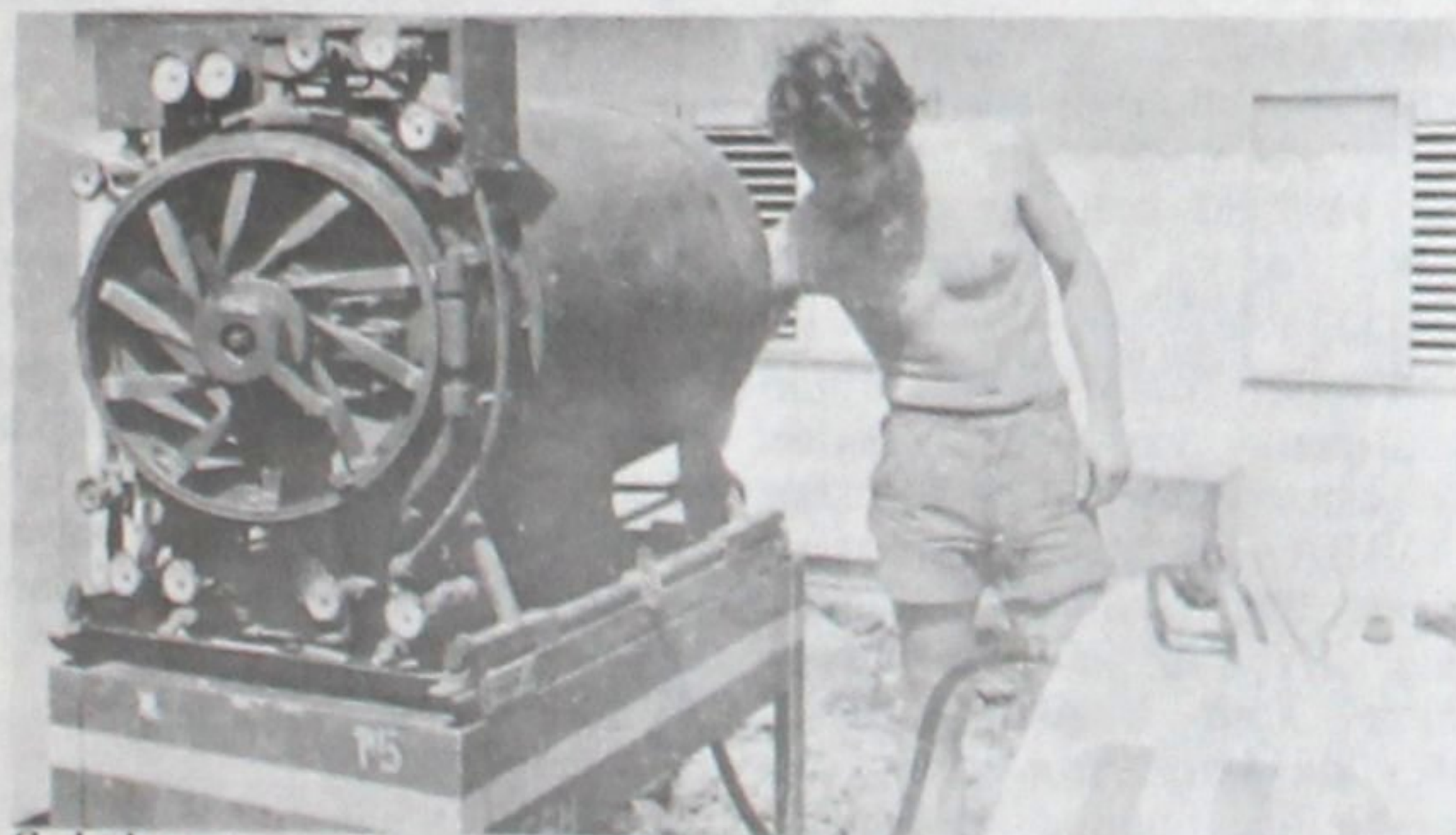
når varmen setter inn, sier oberstlöytnant Steindal.

– De fleste er klar over det fysiske ubehaget dette fører med seg, færre er klar over de psykiske følgene det kan få. Vann og salt er viktigere enn mange tror, er NORMEDCOY-sjefens avslutningsord.

Den nye sjefen for NORMEDCOY er oberstlöytnant Atle Martin Kaare Steindal. 43 år gammel og opprinnelig fra Måløy. Han har hele tiden tjenestegjort i Hærens sanitet, og kommer nå fra sanitetsinspektøren i Hærestaben, for det var han sjef for SANKP i Brigaden.

Oblt. Steindal har også erfaring fra FN-tjeneste, han tjenestegjorde nemlig i Gaza 1959-60.

Sykehusutstyret er noe som krever nitidig påpasselighet og vedlikehold. Her er det Arnulf Henriksen som sjekker autoklaven, apparatet som sørger for sterilisering av blant annet operasjonsinstrumenter.

Fortsatt hektisk anlegsvirkosomhet hos MEDCOY.

festningen under arbeid

Det sikreste stedet i hele Sør-Libanon blir etter alt å dømme pionertroppens nye leir. Så har da stedet også fått navnet "Festningen".

– Det har nok vært litt misnøye med å flytte ut av Ebel Es Saqi. Det tok litt tid å venne seg til flyttingen, men nå går hele troppen inn for å gjøre det så bra som mulig. Stemningen og samholdet innen troppen er på topp, og det er en utfordrende oppgave å planlegge og anlegge et helt nytt troppsområde.

Det er troppsjef Olav Eikeland og tillitsmann Erling Solvik som forteller dette til BB.

LITT

OM

NAQOURA

I byen Naqoura ligger UNIFIL's hovedkvarter, NORMEDCOY og den norske helivingen – NORAIR. Byen blir karakterisert som en typisk fālangistby hvor det idag bor ca 2000 mennesker.

Næringsgrunnlaget ligner mye på det vi finner i så mange libanesiske småbyer. Jordbruk med sau og geitehold, dyrking av oliven og frukt – og selvfølgelig små handel. I Naqoura arbeider det også en del sivile innenfor UNIFIL, blant annet har NORMEDCOY ansatt ca 10 sivile.

Vi kan ellers legge til at UNIFIL's hovedkvarter holder til i den tidligere jernbanestasjonen i Naqoura. Mange steder her i Libanon ser vi rester etter den legendariske jernbanen som i sin tid gikk mellom Tripolis i Nord-Libanon og helt til Kairo i Egypt. Så vidt vi har bragt på det rene ble denne jernbanen åpnet så tidlig som i 1882, og siste tog skal ha rullet på skinnene en gang i 1948, altså samme år som staten Israel ble opprettet.

UNIFIL- MEDALJEN TIL TERJE REPPEN

En mann ble nevnt spesielt da överstkommanderende for FN-styrkene i Libanon talte til den norske FN-bataljonen under medaljeparaden 10. januar i år. Ved ankomsten til Beirut 25. september ifjor, ble soldat Terje Reppen alvorlig såret. FN-kolonnen ble beskyttet i Beirut. En kule traff Terje i hode. Han ble operert på det katolske sykehuset Hotel Dieu i Beirut, og siden ført hjem til videre behandling.

Den bataljon Terje tilhørte er nå dimittert, og nå har han mottatt UNIFIL-medaljen. Det var Generalinspektören for Hæren, generalmajor Ole Jacob Bangstad som foretok dekoringen i Terje Reppens navn. Han ble operert på det katolske sykehuset Hotel Dieu i Beirut, og siden ført hjem til videre behandling.

Og det er tydelig at PI-troppen har gått inn for dette fullt ut. Selv en skarve utsendt korporalspire fra Blue Beret registrer at dette er profesjonelt gjort. Piggtråddinnhegning som kunne vært tatt rett ut av et skoleeksempel i en militær lærebok, og gauperom som tar mål av seg til å bli fulltreffsikkert.

– Fordelen med å flytte ut hit er at vi får samlet troppen. Vi har allerede glimrende forhold innen troppen, men samholdet blir bedre når vi får samlet troppen, mener troppsjef og tillitsmann.

Det arbeides hardt for å få leiren klar så snart som mulig. PI-troppen skal ha to prefabrikerte hus å bo i, og dersom alt materiell kommer til rett tid er midt i mai satt som innflytningstid. Arbeidet ble satt igang i påskeuken, og det er tydelig at mange av troppens menn setter pris på arbeidet.

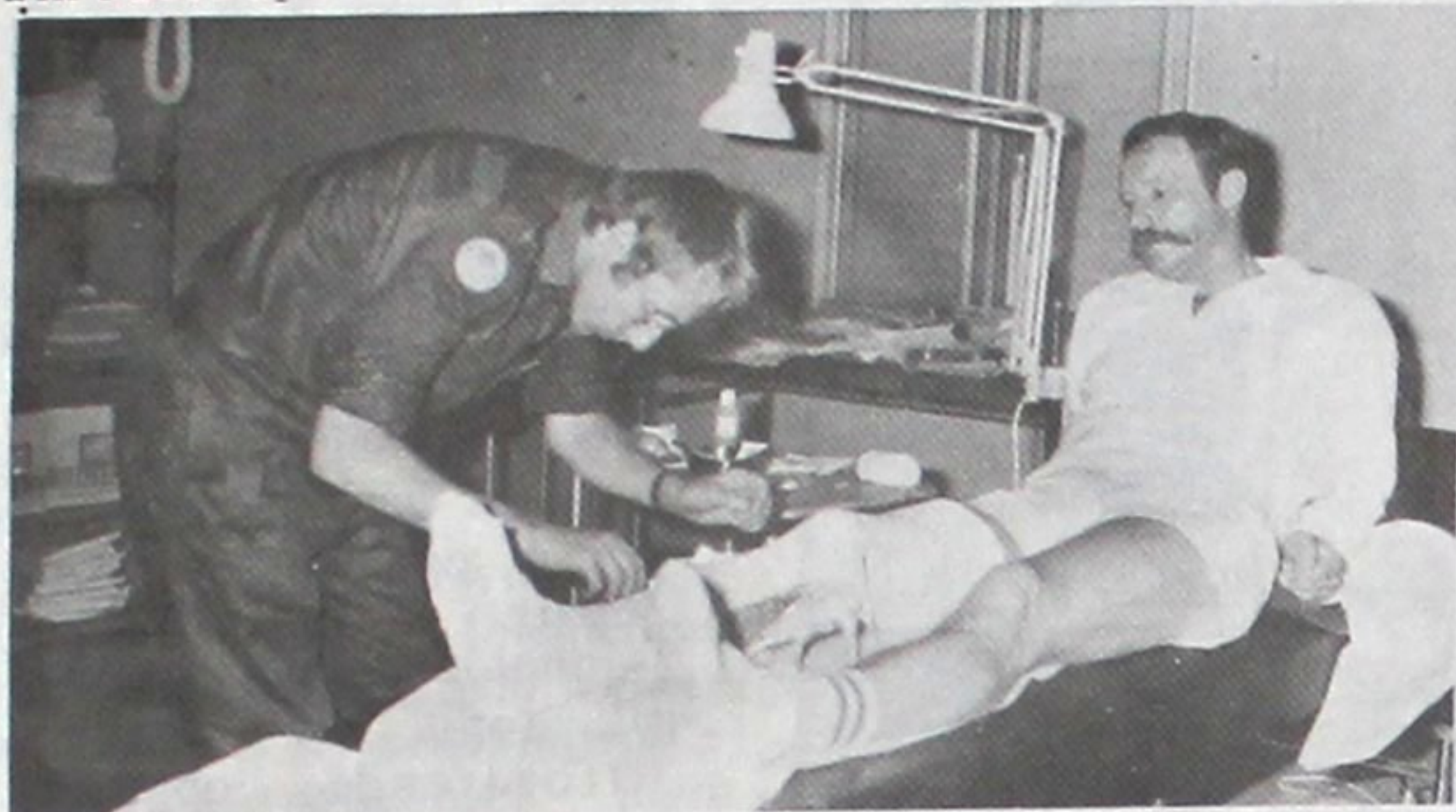
Ja, gudhjelpen den stein som ligger i veien når Igvald Leirvik setter i gang med den brøyten som vi her har tatt bildet av.

Vi får vel også ta med at i tilknytning til "PI-festningen" skal det ligge et OP-tårn på høyden bortenfor. Enda et tiltak for å bedre vaktholdet og sørge for at UNIFIL's mandat blir oppfylt.

gode norgesambassadører

“You are the best country” er nederlenderen ambassadør of your Shera Hoekstra's hilsen til

Löytnant Gundersen fjerner de siste stingene fra skuddsåret

nordmennene ved sykehuset i Naqoura.

Under et patruljeoppdrag ble den nederlandske sersjanten truffet av et skudd i benet, og måtte inn til behandling ved sykehuset. Hoekstra, som kommer fra byen Assen, forteller at han tross alt regner seg som heldig. Et annet skudd gikk nemlig gjennom ryggsekken hans, og kunne nok fått alvorligere følger enn skuddet i leggen.

Og DUTCHBATT-soldaten er full av ros over den

behandlingen han har fått hos nordmennene i Naqoura. Som en gave til sykehuset har han gitt våpenskjoldet til “44. Pantserinfanteriebataljon” der han på baksiden skriver bl. a. følgende i sin hilsen til NORMEDCOY:

“I believe, no I'm sure the Norwegian medical team do a very, very good “job” in Lebanon, speciale for sick and wounded people. Doctor you can be pride of your team. You are the best ambassadør of your country.”

GOD HELSETILSTAND I NORBATT III

Helsetilstanden er bra hos NORBATT III's mannskaper kan bn-legen, John Marrable fortelle BB. 6-7 tilfeller av magetrøbbel hver uke har vært gjennomsnittet den siste tiden, men dette tilskriver bataljonslegen snarere kostforandringen enn noen form for “epidimi”.

Han understreker ellers at det virker som om NORBATT III er bedre forberedt på dette området enn tidligere mannskaper, og som et resultat av dette er hygienen bedre.

Men gled dere ikke for tidlig. Ifølge bataljonslegen står varmen for døren, og med den følger også bakterievekst og annen styggedom. Så det gjelder å være på vakt.

Når det gjelder andre sykdommer sier bataljonslegen at mønsteret skiller seg lite ut fra det man opplever i en vanlig norsk militærleir. Kanskje med det unntaket at mange har hatt vansker med å få sår til å gro.

HYGIENELAGET I AKSJON

Tore Eriksen fra Hygienelaget, MEDCOY, er klar for en av de varmeste jobbene i hele UNIFIL. Hygienefolkene foretar regelmessig sprøyting av gass for å utrydde insekter og skadedyr, og det er spesielt gress og busk-områder som får gjennomgå.

Hygienelaget venter ellers med lengsel på bestilte surstoffmasker til erstatning for gassmasken i dette arbeidet. For vondt blir det å puste – og varmt er det. Ja, det fortelles at draktene nærmest må tømmes for svette etter bruk.

hvem er hvem i norbatt III

BN-sjefen, ob Zacharias Backer (49) så dagens lys for første gang i Oslo. Men senere har det blitt mye flytting og siste tjenestested etter en omfattende militær karriere var som sjef for Infanteriets befalsskole i Harstad. FN-opdrag er imidlertid intet nytt for sjefen, da han gjennom de siste 25 årene har gjort tjeneste både i Korea, Gaza, UNSO og Kachmir.

BN-øk, oblt Erik Berlöv Eriksen er også opprinnelig Oslo-gutt. Men hele 13 år av sin karriere har han bak seg i Indre Troms, i Heggelia og ved 2. bataljon i Brig N. Skyte- og vinterskolen på Sverningmoen var siste tjenestested for Libanon.

S-1 (personelloftiser), maj Gunnar Johan Olsen (34) er ekte trønder fra Trondheim. Men også for han har de fleste årene blitt tilbragt i Nord-Norge, de siste årene ved Troms Landforsvar.

MIO (military information officer), kapt Sven Erik Grieg-Smith (35) er bergenser, og etter en omflakkende tilværelse over nesten hele landet har nå slått rot i Bergen. Han er vpl offiser idet han er deltidsansatt i HV, mens han samtidig underviser som lektor i det sivile.

S-3 (operasjonsoffiser), maj Reidar Karlsen (32) er harstadværing av opprinnelse. Men etter å ha vært innom

blatt annet Brig N og Lahaugmoen, har han den senere tiden vært instruktør ved Krigsskolen i Oslo, en jobb han også skal tilbake til.

S-4 (materielloffiser), maj Örnulf Holm (50) kommer fra Tromsø. Han er eneste i ledersjiktet i Norbatt som ikke er "blodgutt", idet han nå er i gang med sin tre måneders rekapp etter også å ha hatt samme jobb i Norbatt II. Tidligere var Holm øvingsleder ved HV-10 i Bergen, men er etter Libanon-tjenesten beordret til Heggelia. Han var forøvrig også tidligere i Gaza i DANOR 13 vinteren 62/63.

Sjef-stabskompaniet, maj Emil Finseth (47) stammer opprinnelig fra Svenningdal syd for Mosjøen, men har de senere årene tjenestegjort ved Brig N og TLF i Heggelia som kvarteroffiser. Maj Finseth har forøvrig også tidligere FN-tjenestel bak seg, nærmere bestemt i DANO-batt i Gaza i 1966.

Sjef KP A er maj Sigurd Hellström (34), og han kommer fra Langesund. I likhet med sine befals-kolleger har også maj Hellström drevet en temmelig omflakkende tilværelse fra Heistadmoen i sør til Garnisonen i Porsanger i nord.

Sjef KP B er maj Viggo Vang (34) og kommer opprinnelig fra Ballangen.

Men siste ni årene har Harstad vært hans hjemby, hvor han har tilbragt store deler av tiden ved 3. bataljon i Åsegarden. Han tok imidlertid er avbrekk som sivilist i 76/77 da han jobbet som konsulent for Norsk

Arbeidsgiverforening med Nor-Norge som distrikt.

Blue Beret skal i det kommende nummer forsøke å gi korte presentasjoner av flere av "nøkkelpersonellet" i Norbatt III.

SIVILANSATTE I NAQOURA

de sivilansatte i Sanitetskompaniet, Naqoura er ansatt i leiravdelingen. På bildet er det leirmester Terje Olsen fra Haugesund som tydeligvis er oppe i en heftig diskusjon om dagens vedlikeholdsarbeid. Og leirmesteren er gjerne villig til å avlive myten av araberne som et dovent folkeferd. Arbeidet går virkelig unna, er hans kommentar.

Som bakgrunn har leirarbeiderne en nederlandsk ambulanse-ppk. Utlånt med fullt mannskap, på grunn av den usikre transport-situasjonen i Naqoura-området.

NORBATT III- UNGE FØDT

Den første "ungen til NORBATT III" er født. Mandag 2. april så den vesle guttungen dagens lys. Og både mor og barn, som er fra Ebel Es Saqi, har det bare bra. Fødestedet ble NORBATT's sykestue.

Det ser ellers ut som sykestuen har fått rykte som en bra plass å føde barn på. For allerede torsdag samme

uke gikk det "fødselsalarm" fra Kafer Hamman, og det ble kveldsutrykning på ambulansen. Men fødselen var vel overstått da legen kom frem. Ja, så godt inntullet var ungen at vi ikke en gang fikk opplyst om det ble gutt eller jente.

Og vi kan vel ikke gjøre annet enn å ønske tillykke!

trist tap for hundegruppen

Det er ikke lenger 13, men bare 12 hunder tilbake i hundegruppen i Ebel Es Saqi. Etter omfattende operasjon der veterinærer og mannskapene i hundegruppen gjorde alt som som gjøres kunne, ble det fredag 6. april kunngjort den triste nyhet at den dyktige patruljehunden "Shico" var død som følge av magesykdom. I Norbatt er en hund ikke det samme som en vanlig hund – den er en soldat som til sine tider ofte kan utgjøre flere manns jobb når det gjelder vakthold og patrulje. Tapet av "Shico" gjorde derfor et dypt inntrykk såvel blant gutta i hundegruppen som de øvrige mannskapene i Saqi.

Sjefen for hundegruppen, fenn Oddgeir Vike, opplyser til Blue Beret at det er usikkert både om, og eventuelt når man måtte få en ny hund som erstatning.

* * *

velferdsseksjonen samlet

Avdelingen for avkobling, sjel og kropp er nå samlet under et tak – "Velferdshuset" i Ebel Es Saqi. Ekspedisjon, budsjettering og planer er felles, og et av poengene med fellesopplegget er at de forskjellige arrangementene ikke skal kollidere med hverandre.

"Velferdshuset" rommer nå bataljonsprest Harald Otto Aalvik, velferdsoffiser Birger Kallevik, idrettsoffiser Terje Abrahamsen, sosionom Jon Skurdal og reiseoffiser Olav Kamsvåg.

– Det vanlige er at forskjellige typer fagbefal sitter hver for seg med sine aktiviteter. Her i NORBATT vil vi forsøke å koordinere de forskjellige oppleggene, slik at menneskene får mest ut av de tilbudene som velferdsseksjonen kan gi, sier velferdsseksjonens folk til BB.

Samarbeidet ble innledet allerede under opplæringstiden i Norge, og viser seg å fungere godt. Det er nå blitt lagt frem en plan for virksomheten for sjef og tillitsmannsutvalg, og det går tydelig frem at velferdsseksjonen ikke har tenkt å ligge på latsiden. Men det blir sterkt understreket at arbeidsforhol-

Fra venstre Halvor Trefjord (v-ass), Terje Abrahamsen (i-off), Jan Matthias (v-ass), Harald Otto Aalvik (bataljonsprest), Jon Skurdal (sosionom) og Birger Kallevik (v-off).

Reiseoffiser Olav Kamsvåg, som også hører med i gruppen, var selvfølgelig på reise da bildet ble tatt.

dene er uvante og også vanskelige, slik at det hele tiden må stilles spørsmål om hva som er mulig å gjennomføre.

– Men utgangspunktet er optimistisk, blir det slått fast.

Et viktig poeng er at virksomheten er desentralisert

lagt opp. Det vil i praksis si at det på mange områder er geværkompaniene som får førsteprioritet. Et annet er at seksjonen oppgave er å legge aktivitetstilbudene tilrette slik at det enkelte menneske stimuleres til aktivitet.

Som mange har merket har velferdsfolkene allerede

vært i aktivitet en stund. Rundturer er foretatt i kompaniene, forskjellig materiell er utlevert, og det har vært arrangert kamertkvelder og gudstjenester. Idrettsarrangement har det også vært noen av når dette leses.

Og mer er i vente!

POSTBILEN ER 'HJEMME' IGJEN

Postbilen som for noen uker siden ble kapret – fullastet med post – er kommet tilrette igjen. Fortiden befinner den seg hos Verkstedkompaniet i Tibnine der den skal gjennomgå en "forskjønningsprosess".

For bilen minnet lite om UNIFIL's hvitmalte kjøretøyer da den kom "hjem" igjen. Som det skulle fremgå av bildet var bilen oversprøytet med mørkegrønn maling. Og her var det ikke

spart på malingen. Både vinduer og det øvrige karosseriet fikk sitt. Og utenpå var det pyntet med mer eller mindre uforståelige tegn.

Kapringen har ellers ført med seg at enslige UNIFIL-kjøretøyer har lagt om ruten sin fra Naqoura til Tibnine. Nå må den såkalte "Abortveien" benyttes, og til hjelp for fantasien kan det sies at dette navnet forteller alt om stadarden på veien.

Påske-innledning i rachaya

Den Første gudstjenesten som ble avviklet i Norbatt i forbindelse med årets

påske-fering, palmesøndags Rachaya el

fant sted formiddag i Foukhar, i

hovedkvarteret til Kp B.

En noe spesiell gudstjeneste ble dette, som

åpnet med at stedets moctar ønsket mannskapene i Norbatt III velkommen. Kirken var pyntet av småjenter fra stedet, som hadde besørget blant annet markblomster i en tom Sevenup-boks sentralt plassert på alteret.

Bataljonsprest Harald Otto Aalvik forrettet den korte messen, som ble avsluttet med "Gud signe vår dyre fedreland", og et håp om at de sivile i Rachaya også en gang igjen måtte få oppleve et trygt og godt fedreland som den norske FN-styrken kommer fra.

Tilstede under denne gudstjenesten var blant annet også bataljonssjefen, oberst Zacharias Backer og NK-UNIFIL, brigader Martin Vadset.

Spåkvanster og religionsgrenser til tross – også ved denne anledningen var flesteparten av kirkebenkene besatt av de sivile i Rachaya.

pass opp for vannet

dekningsrom prioriteres

En av de første og virkelig store oppgavene Norbatt III har tatt fatt på, er forbedring og bygging av dekningsrom for peronellet. Ikke mindre

enn 100.000 sandsekker er bestilt, og i skrivende stund er det lovet en forsyning på 60.000 sekker.

Men sikkerheten for

mannskapene skal settes i høysetet, og da får det heller ikke hjelpe at det vil bli litt av et slit i varmen å fylle sekker og få disse på plass.

– Mitt hovedinntrykk etter den tiden jeg har tilbragt ved bataljonen, er at karene er flinke til å ta vare på seg selv med hensyn til hygiene. Enkelte ting kunne nok ha fungert noe bedre, blant annet flere søppelstativer og plastsekker for avfall. Men dette er sikkert ting som vil rette seg, sier veterinæren, kapt Ole Julsrud til Blue Beret.

Men på et plan kan han ikke advare nok: – Drikk ikke vannet fra springen! Det er registrert kolibakterier i alle prøver jeg tar. Vannet må i alle fall kokes grundig, gjerne opptil en halv time. "Veteranene" som i vinter tok sjansen på å drikke vannet, og ikke fikk noe ubehag, må huske at nå har varmen kommet og bakteriene florerer dermed i et helt annet tempo og i andre mengder, sier Julsrud.

Det vil nok koste mange svettedråper for Ingulf Öien (til venstre) og Kirstoffer Kirstoffersen er ferdig med sin dekning.

fram til 1. juni:

KUN LANG-LEAVER FOR REKAPPENE

Til Norbatt III er det ikke mindre enn 211 rekapper, 168 mann som skal stå seks nye måneder og 43 mann som har fått rekapp for tre måneder. Av beredskapsmessige grunner, blir det foruten disse ikke aktuelt med lang-leaver for de øvrige mannskapene i Norbatt før etter 1. juni, opplyser bataljonssjefen til Blue Beret. At det ikke gis lang-leaver for etter to måneders tjeneste, er forøvrig i samsvar med UNIFIL's bestemmelser.

VANSKELIG Å SPA, MEN MAI KAN BLI EN HEKTISK MÅNED

Det er ingen av oss gitt med sikkerhet å se inn i fremtiden – og heldigvis for det. Men hva har Norbatt i vente de kommende måneder? Blue Beret retter dette spørsmålet til BN-sjefen, oberst Backer.

Situasjonen her i området kan raskt forandre seg fra dag til dag. Men jeg har et bestemt inntrykk av at Norbatt blir respektert og akseptert fra begge sider. Men skal jeg være litt pesimistisk, så tror jeg mai kanskje kan bli en noe vanskelig måned. Dette erfaringsmessig ut i fra årstiden, og ikke minst den generelle situasjonen som for tiden råder i Midt-Østen. På den annen side ruster vi oss nå også opp til å møte eventuelle vanskeligere tider, sier obersten.

men kortturer til damaskus

Imidlertid betyr ikke dette at alle nye i Norbatt ikke skal få sjansen til en tur ut av vårt A/O før 1. juni. Det legges opp til at alle som ønsker det, vil få sjansen til en to-dagers rekreasjonstur til Damaskus, som ikke er mer enn et par timers kjøring fra Ebel Es Sagi. En "rekognoseringstropp" har forlenget vaert i Damaskus for å studere hoteller og så videre, og i samme stund som dette nummer av Blue Beret kommer ut, er disse turene trolig allerede en realitet. Nærmere program, hotell-priser og det praktiske opplegg forøvrig vil i detalj bli sendt ut til hver enkelt fra velferden. I alle fall: Damaskus skulle være vel verd et besøk. Foruten sin meget rike kulturhistorie, er vel kanskje Damaskus med sine basar-strøk handlebyen hvor det virkelig kan gjøres kupp, til priser vi nordboere vanskelig kan tenke oss.

Oberst Backer opplyser at det er mulig de norske avdelingene i Tibnine og Naqoura, dersom interessen er

tilstede, vil bli invitert til å henge seg på Damaskusturene, og mannskapene herfra vil også da samtidig få sjansen til å se hvordan vi har det og lever i Norbatt, som utgjør UNIFIL's "østflanke".

Verd å merke seg er at disse kort-turene til Damaskus ikke vil bli belastet det hvert enkelt mannskap og befal opparbeider seg i form av leavedager – som er 2,5 dager pr. tjenestemåned i UNIFIL.

BEFALSSTÖTTE TIL VAKTTILLEGGET

Befalets Fellesorganisasjon (BFO) har i et brev til Landsutvalget for tillitsmenn i Forsvaret gitt støtte til kravet fra FN-soldatene om et vakttilleg for FN-soldatene slik som befalet i FN-styrken nå har.

I brevet til Landsutvalget heter blant annet at "BFO er av den oppfatning at FN-tjenesten i Libanon er av så spesiell karakter at en i dette tilfelle vil støtte utbetaling av et omforenet tillegg. En finner det naturlig at tillegget utbetales til FN-soldater som har avtjent sin førstegangstjeneste og størrelsen på tillegget sett lik tillegget for grenaderer, kr 400 pr måned."

Spørsmålet om vakttillegg for FN-soldatene er flere ganger tatt opp av tillitsmennene i FN-stryken, og bla sekretariatet i Landsutvalget arbeider nå med saken hjemme.

HUNDER TIL NAQOURA OG CHEBAA

For å forsterke vaktholdet ved de norske avdelingene i Naqoura, har hundegruppen i Norbatt inntil videre utlånt en hund med fører. I skivende stund er det hundefører Halgeir Treholt med "Sjan" som assisterer i Naqoura.

Også i Chebaa er det for tiden en fast hund med to hundeførere, til styrkelse i vaktholdet.

Libanon-også solens land

Sommeren ha forlenget innfunnet seg i NORBATT's område, og med den følger også den populære saltjenesten. Her er det Rune Rosenberg fra Sandnes og og Sigmund Hasselquist fra Egersund som benytter taket på OP 4-1, også kjent som Villa Utsikten, til å få sol på vinterbleke kroppar.

KP B GJORDE RENT BORD

Så ble det KP B's dag store idrettsmønstring, under NORBATT III's første «Páskestafetten» i Ebel Es

Flere av etappene bød på rikelig med motbakke.

Saqi langfredag. Kompaniet fra fjellene gjorde tok med seg hjem samtlige pokaler på premiebordet. Lag en fra kompanistaben i Rachaya el Foukha plasserte seg klart på førsteplass, snaut halvminuttet foran et lag fra tredje tropps folk i Cheeba. Og fire sekunder bak kom første tropps lag.

Om det er de harde motbakkene oppe i fjellene som gjorde utslaget skal være usagt, men et ubestridelig faktum er det i alle fall at det er mer enn nypussede våpen det kommer til å blinke i på KP B's forlegningsrom.

Men «Páskestafetten» var ikke bare «Fjellkompaniet». Hele 19 lag med 152 deltagere stilte til start, og det forteller mer om idretts glede og gå-på-humør enn mange ord. At også både værgudene og de stridende parter så med blide øyne på oss langfredag, satte selvfølgelig en ekstra spiss på et glimrende gjennomført arrangement. Både sambands og speakertjeneste fungerte utmerket, og bedre opplegg lar seg neppe få til under de arbeidsforhold som

idrettsoffiser Terje Abrahamsen og hans folk arbeider under.

Løypen var variert lagt opp, med etapper på mellom 250 og 950 meter. Og terrenget i Ebel Es Saqi kunne by på både opp og nedoverbakker, med flate etappepartier innimellom.

NORBATT hadde besøk av den norske ambassadør i Kairo samme dag, og ambassadør Tancred Ibsen foretok den høytidelige premieutdelingen med assistanse av oberst Backer og idrettsoffiser Abrahamsen. En utdeling som satte ekstra spiss på arrangementet.

Et lite tips bør KP B få tilslutt. 6. mai går nemlig Rachaya-stafetten av stabelen på kompaniets hjemmebane, og det er nok av revansjelystne løpere som kommer til å ta seg en tur til fjellbyen. Så det er ingen grunn til å hvile på sine lauvbær.

Vi må også nevne at utenfor konkurranse var et lag fra Sanitetskompaniet i Naqoura med. Tiden ville plassert dem på en annenplass, men de stilte altså kompanilag og ikke troppslag.

Det blir oss ellers fortalt at vel hjemme i Rachaya ble pokalen krympet for kompanisjefens regning. En fin gest til innsatsvillige folk.

De tre beste lagene hadde følgende sammensetning:

Nr 1: Lag 1 KP-stab, KP B
Arve Öian, Jan Willy Larsen, John Eirik Nordsteien, Jan Terje Saghaug, Geir Kåre Liabö, Sven Erik Freitag, Lars Gjerde og John Kvanli.

Nr 2: Tropp 3, KP B
Dag Runne Överland, Rolf Engelsen, Kåre Torfinn Björk, Ole Björn Skogheim, Arnfinn Sponas, Svein Hagesveen, Knut Haugen og Øystein Rosseing.

Nr 3: Tropp 1, KP B
Sven Hollekim, Sven Arnfinn Roska, Rune Johansen, Per Arne Solberg, Johnny Johansen, Jan Arve Kirkbak, Björn Olav Utvik og Trond Larsen.

Vinnerlaget fra KP B mottar her sin premie av ambassadør Tancred Ibsen, som i anledning dagen besøkte Norbatt.

nå kommer kjaerlighetsbrevene

Tre ganger i uken kan vi vente post fra Norge, og tre ganger vil postkassene hjemme i Norge bli åpnet med spenning for å se om det er kommet noe nytt fra FN-Ola i Libanon.

Dette er resultatet av at postgangen nå er omlagt. I samråd med Postdirektoratet går nå posten over Beirut mot tidligere Tel Aviv, kan postmester Rolf Nielsen fortell til BB.

– Hvordan blir postrutinene fremover?

– Hver tirsdag, torsdag og lørdag reiser vi til Beirut med post. Kassen vil da bli tømt for lunsj. Fra Beirut går posten videre til Norge dagen etter med sivilt fly. Vi kommer tilbake onsdag, fredag og søndag med etterlengtede norges-posten, og den vil være klar for fordeling til soldatene samme dag.

– Så vi unngår forsinkende mellomledd?

– Ja, vi tar kontakt med flyselskapet direkt, og både henter og bringer på flyplassen.

Ikke noe skjer tilfeldig når det norske flagget står på uniformen til postfolkene. Her er det postmester Rolf Nielsen, til daglig avdelingssjef ved Skien postkontor, og Torbjørn Jurberg, første-postfullmektig ved Steinkjer postkontor, som kontrollveier en pakke på vei mot Norge.

– Hva med pakkepost?

– I tillegg til de sivile flyene går det Hercules opp og ned en gang i uken, og der

vil det bli anledning til sende pakkepost. Når det gjelder pakkepost vil jeg gjerne føye til en ting; det har vært en tendens til at mannskapene "samlar opp" pakker og sender dem i forbindelse med permisjoner. Dette fører til forsinkelser, så min oppfordring er at dere sender pakken etterhvert som de er klare.

– Hva med de norske mannskapene i Tibnine og Naqoura?

– Posten blir nå sortert etter feltpostnummer i Oslo, og dette fører til at MEDCOY, NORAIR, HQ og MAINTCOY får post nedover så fort det går transport fra Beirut. Dette er det MOVCON i Beirut som har ansvaret for. Men fortsatt vil verdipost og rekommanderte sendinger gå via kontoret her i Ebel Es Saqi, og vil bli brakt ut på kontordager i Tibnine og Naqoura hver mandag. Mannskapene må være klar over en ting, at dersom det ikke står feltpostnummer på konvolutten, må posten innom hovedkontoret vårt først, og dette vil føre til

forsinkelse. Så husk feltpostnummeret.

– Har du andre råd å gi?

– Ja, vi har jo regelen om at brevpost til Norge går gratis. Dette gjelder for brev med en vekt på opptil 10 gram, men denne regelen synes det mye mot. Så jeg er redd det er mange hjemme som må ut med straffeport og det er jo ikke særlig hyggelig. Gratisregelen gjelder heller ikke for forsendelser til andre land enn Norge. Disse tingene bør vi huske på.

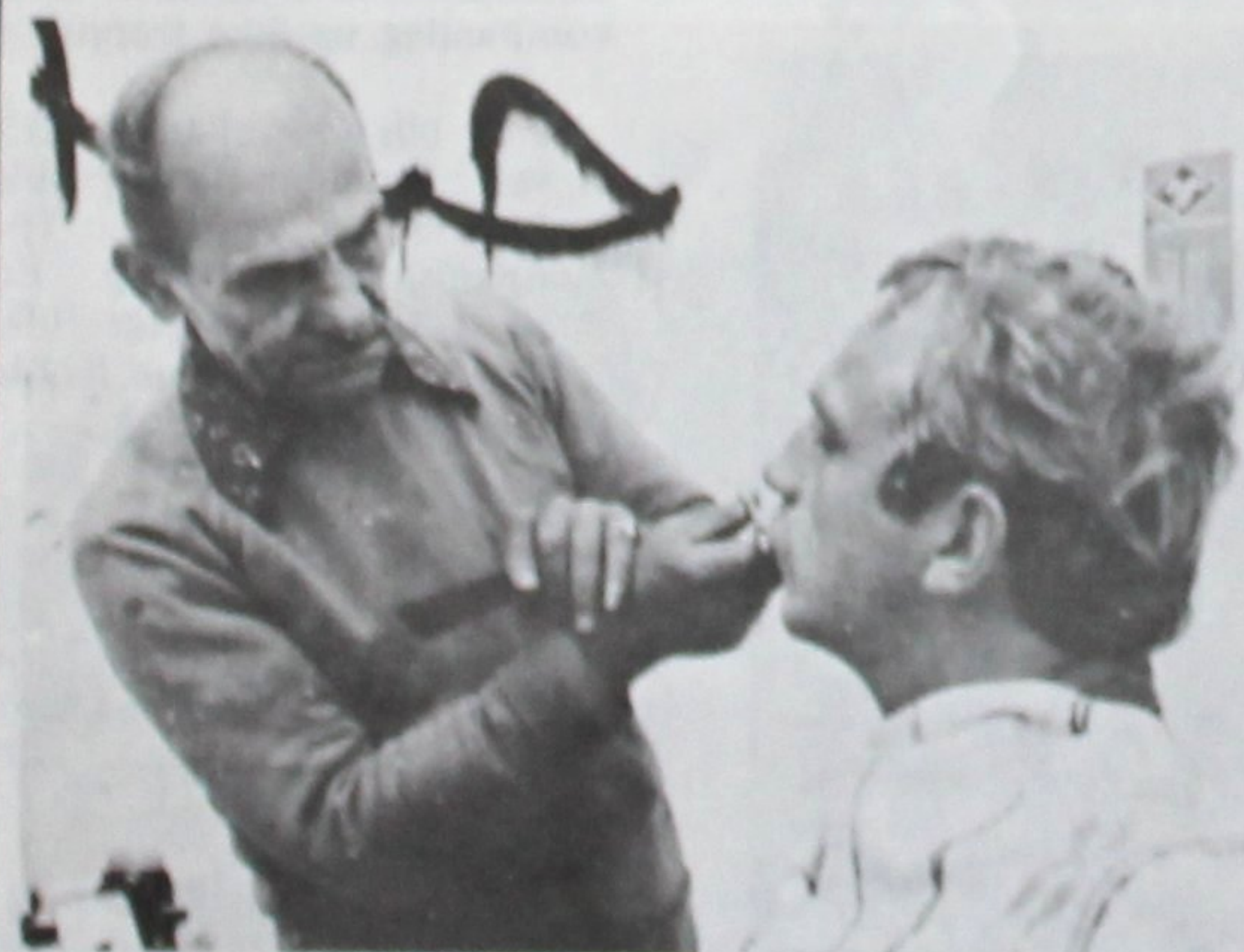
– Tilslutt postmester, mange har lurt på hvorfor det har vært så mye rot med postgangen?

– Årsaken finner vi i en sit-down i det israelske postvesenet. Vi har fått ut noen sekker nå og da, men det har ikke vært system i dette, sier postmesteren, som altså på ingen måte er ansvarlig for at varme hilsener hjemmefra har latt vente på seg.

Idet Blue Beret går i trykken gjør vi oppmerksom på at det kan bli mindre forandringer i den postordningen som er skissert her.

FRISØR I SAQI

Det er ikke denne mannens feil dersom ikke NORBATT III's mannskaper ser velpleide ut. Frisøren, som nå har åpnet "salong" i Ludvigs Bar, er ansatt av NORBATT for å holde styr på hårlengden vår, og på bildet er det löytnant/proviantforvalter Jensen som blir tatt under behandling.